

Άγ. Γεώργιος, το παλικάρι της πίστης

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας και Τροπαιοφόρος

Γεώργιος έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Διοκλητιανού, στα τέλη του 3ου αιώνα. Ήταν ένας νέος είκοσι ετών από επιφανή και πλούσια οικογένεια της Καππαδοκίας, με βαθιά πίστη στο Χριστό και με πολλά προσόντα, θα λέγαμε σήμερα, αφού είχε ήδη καταφέρει τόσο νέος να πάρει το αξίωμα του Κόμη, του Στρατηλάτη.

Στην ηλικία των δέκα ετών είχε μείνει ορφανός από πατέρα και με τη μητέρα του

ζούσε στην Παλαιστίνη, όπου είχαν αρκετά κτήματα. Όταν έγινε 18 χρονών κλήθηκε από τον Διοκλητιανό να υπηρετήσει στρατιώτης. Στο μεταξύ πέθανε και η μητέρα του, ενώ εκείνος προσφέροντας πολλά χρήματα ζητούσε από τον βασιλιά τιμές και αξιώματα.

Εκείνο του καιρό ήταν που αποφασίστηκε διωγμός κατά των χριστιανών. Ο βασιλιάς ηλευθέρωσε τους δούλους του και υπακούει την Αλήθεια: το Χριστό, τη

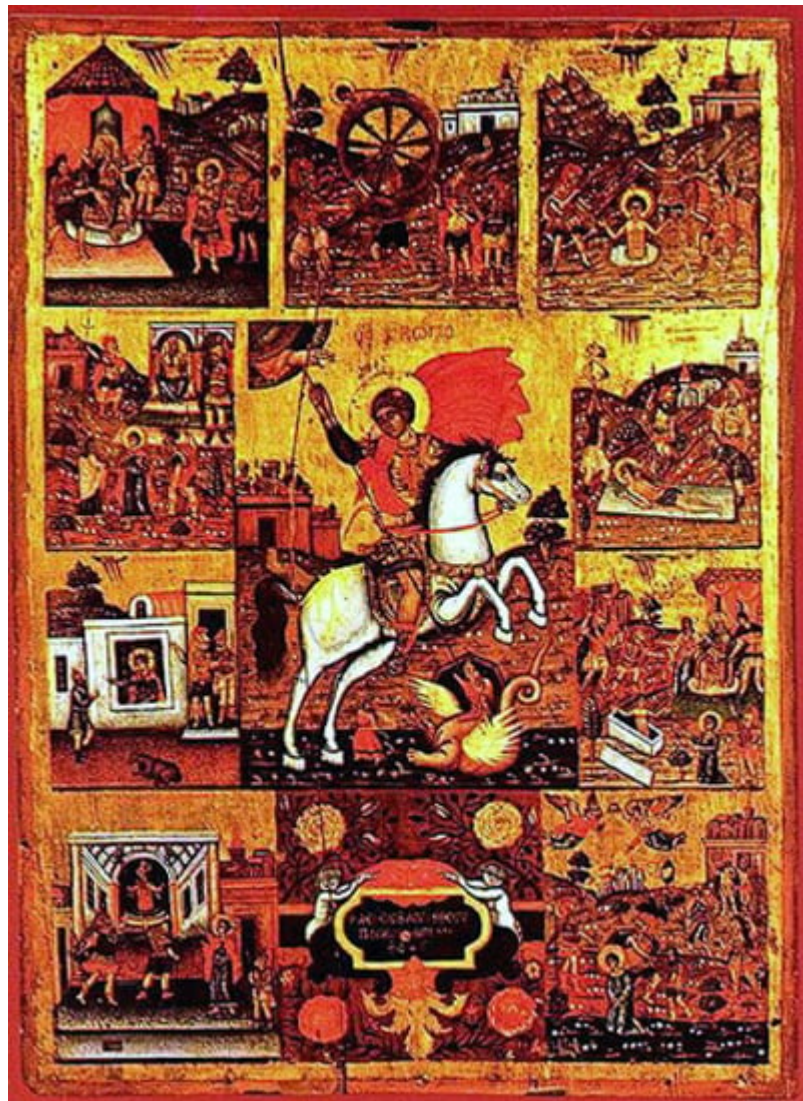

Ο βασιλιάς μη θέλοντας να χάσει

έναν τέτοιο άξιο και τολμηρό άνθρωπο, που δεν φοβόταν ακόμη και μαζί του να τα βάλει και για να ησυχάσει το θόρυβο του πλήθους που είχε συγκεντρωθεί κατά προσταγή του για να θυσιάσει στα είδωλα, του έταξε μεγαλύτερες τιμές και αξιώματα. Γεμάτος πίστη και αγάπη στον Χριστό ο άγιος Γεώργιος τα αρνήθηκε όλα, γιατί τα θεώρησε ένα τίποτε μπροστά στη μεγάλη τιμή να είναι στρατιώτης του Χριστού και πολίτης της Ουράνιας Βασιλείας Του για πάντα, στην οποία αιώνια Βασιλεία κάλεσε και τον βασιλιά.

Έξαλλος από θυμό εκείνος διέταξε να βασανίσουν τον Άγιο και να τον ρίξουν στη φυλακή, μέχρι να σκεφτεί καλύτερα τι θα κάνει μαζί του. Όποια βασανιστήρια κι

αν δοκίμασε, τίποτα δεν κατάφερε. Τα ακόντια που του έριχναν γύριζαν πίσω και χτυπούσαν τους στρατιώτες• από το φοβερό τροχό με τα κοφτερά μαχαίρια με τον ασβέστη επίσης. Τέτοια αν ήταν παρούσα, ομολόγησε πίστη και έστεψαν και όλοι αποκεφαλίστηκαν τον Απριλίου.

Τότε ο βασιλιάς ζήτησε από τον

Άγιο να αναστήσει ένα νεκρό, θεωρώντας ότι ήταν κάτι αδύνατο και έτσι θα ντροπιαζόταν κι αυτός και ο Θεός του. Ο Χριστός όμως, που τον είχε ενισχύσει στον αγώνα του μαρτυρίου, έδωσε στον άγιο Γεώργιο κι αυτή τη χάρη. Έτσι, με την προσευχή του Αγίου αναστήθηκε ο νεκρός που ήταν θαμμένος εκεί κοντά τριακόσια χρόνια πριν έρθει ο Χριστός. Πίστεψε μάλιστα στον Χριστό και ζήτησε να βαπτισθεί.

Και πολλά άλλα θαυμαστά έκανε ο Άγιος με τη Χάρη του Θεού, με αποτέλεσμα να πιστέψουν τόσοι πολλοί, που ο βασιλιάς βιάστηκε να δώσει διαταγή να αποκεφαλιστούν όλοι, με πρώτο τον άγιο Γεώργιο, επειδή φοβήθηκε μήπως ελκύσει και άλλους στην πίστη Χριστού.

Ο Άγιος βέβαια ποτέ δεν σταμάτησε να συμπονά όλους τους ανθρώπους και να είναι, όπως λέει και το απολυτίκιό του, αιχμαλώτων ελευθερωτής, πτωχών υπερασπιστής, ασθενούντων ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος, και σήμερα προστάτης και του στρατού μας. Βοηθάει όλους όσοι καταφεύγουν σ' αυτόν με πίστη, ακόμη και αλλόθρησκους. Είναι γνωστή η ευλάβεια των μουσουλμάνων προς τον Άγιο (όπως και προς την Παναγία εξάλλου) και τα πάμπολλα θαύματα που κάνει για χάρη τους.

Η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του στις **23 Απριλίου** ή τη **δεύτερη μέρα του Πάσχα** (όταν η 23η Απριλίου πέσει μέσα στη Μεγάλη Εβδομάδα ή τη Μεγάλη Σαρακοστή, οπότε η μνήμη του δεν μπορεί να εορταστεί πανηγυρικά) και στις 3 Νοεμβρίου την ανακομιδή των λειψάνων του που έγινε στη Λύδα της Παλαιστίνης (κοντά στο σημερινό Τελ Αβίβ).

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

